

Diák műfordító verseny Pécs

Idén második alkalommal került megrendezésre a Leőwey Klára Gimnázium Német Nemzetiségi Tagozatának szervezésében a magyarországi német költők műveinek műfordító versenye Pécsen. Nyolc csapat fordított még publikálatlan verseket, ezúttal Becker Róbert verseit magyarra németre és Nelu Bradean-Ebinger versét németről magyarra. Dr. Juhász Edit, a verseny szervezője és az ötletgazda tavaly szervezett elsőként műfordító versenyt a magyarországi német nemzetiségi gimnáziumok tanulói számára, ezt megelőzően tíz éven keresztül szervezte a tolmácsversenyeit, melyek helyszíne a pécsi Lenau Ház volt. A publikálatlan versek az esélyegyenlőség jegyében jelentenek egyben kihívást is a csapatoknak. A verseny célja a magyarországi német irodalom népszerűsítése, másrészt kedvcsináló a nemzetiségi diákoknak, mely által kipróbálhatják nyelvtudásukat, megismerik a hazai német költőket és betekintést nyerhetnek a műhelytitkokba is. Az idei helyezett csapatok:

Fordítás magyarra németre (Becker Róbert versei):

- I. helyezett: Dobóczy Kitti, Jakal György, Gergely Márton, Páhi Tímea (Budapest)
II. helyezett: Rácz Kata, Sós Gabriella, Nászái Ágnes, Nemes Balázs (Pécs, Leőwey Gimnázium)
III. helyezett: Földi Petra, Kovács Emese, Veress Dorottya (Veszprém, Lovassy Gimnázium)

Fordítás németről magyarra (Nelu Bradean-Ebinger verse):

- I. helyezett: Demeter Judit, Szányi Orsolya, Kozek Bianka, Halmschlager Rudolf (Pilisvörösvár)
II. helyezett: Dobóczy Kitti, Jakal György, Gergely Márton, Páhi Tímea (Budapest)
III. helyezett: Földi Petra, Kovács Emese, Veress Dorottya (Veszprém, Lovassy Gimnázium)

Becker Róbert

Előzőm a percet

ereim karbonos véreimet
nyomják mint sódert
gegg ez is
talán ha átszakad
ragacsos forró barrikád
ki leszek nyújtva én is
csöpp Leninként
szélágú mauzóleumban

Hétvége

lehetőség olvad le szádról
szavad sodrán elszárad a szó
és megalvad mosolyod is:
zihálásba botlik lélegzetünk

ellibben szemeidről
az esti pávaszem
nem marad már időnk
– neved torkomba szorul

szombatunk is napsárga péntek
örök hétköznapi-nyészet
kávészagló reggel nálunk
vasárnapra nem lel

Robert Becker

Bevor die Zeit geht

enge Adern drücken
mein gärendes Blut,
wenn über den Damm
kommt matschige Flut,
die blutige Welle
treibt mich auch mit,
wie kleines Tröpfchen,
als damals Lenin.

Wochenende

Absicht wird von deinem Mund verraten,
Das Reden unterdrückt den Sinn,
Dein Lächeln wird stecken bleiben:
Ohne Atmen keuchen wir.

Der traumhafte Schmetterling der Nacht
Lässt deine Augen geheimnisvoll fort.
Wir haben über Zeit kein' Macht
– Dein' Namen werd' ich nicht los.

Besonnter Freitag ist unser Samstag,
Grauer Alltag hat hier kein End'.
Nach Kaffee düftender Morgen
Bei uns keinen Morgen findet.

Budapesti Német Nemzetiségi Gimnázium, I. hely,
jelige: Wollust

Robert Becker

Die Minute überholend

meine Adern quetschen
mein Kohlblut wie Schotter
auch ein Gag
wohl wenn durchreißt
die kleistrig- heiße Barrikade
ausgestreckt werd' ich auch
als winziger Lenin
in hohlem Mausoleum

Wochenende

abschmelzende Möglichkeit von deinem Mund
am Triebe deiner Sätze verdistelt das Wort
dein Lächeln stockt
unser Atem stolpert ins Keuchen

von deinem Auge verschwingt
der Nachtfalter
keine Zeit mehr
– dein Name klemmt in meiner Kehle

unsrer Samstag Sonnfarbfreitag
ewiger Wochentagsverfall
morgens riecht nach Kaffee das All
und findet keinen Sonntag

*Leőwey Klára Gimnázium, Pécs, II. hely,
jelige: főstadagurinn*

Robert Becker

Weitergedacht

In meinen Adern – glühendes Blut
der Druck steigt, zerreißt mich gleich
nichts, als ein Gag
vielleicht, beim Platzen
des klebrig – heißen Hindernisses
werde ich auch nur da liegen
wie ein winziger Lenin
in einem Mausoleum, bedeutungslos.

Wochenend

kein Kuss der Möglichkeiten
im Worterguss kein Feuer mehr
dein Lächeln erfriert ganz
unser Atem schlägt ein ins Rasen

Vor deinen Augen der schöne Schmetterling
wie ein Hauch vertrieben von der Abendbrise.
die Zeit engt, ist zu kurz
– flüstern deines Namen noch in meinem Mund

Am Samstag der selbe rot-gelber Freitag
im ewig dauernden grauen Alltagsmasse
Kaffeeduft und Sonntagsmorgen, zusammen
bei uns nicht mehr zu finden.

*Lovassy Gimnázium, Veszprém, III. hely
jelige: Schmetterlinge*

Nelu Bradean-Ebinger

Zwei Drittel des Lebens

Auf dem Pilgerweg nach Mariazell

„Hälfte des Lebens“ würde Hölderlin sagen
„Drei mal ein Drittel“ möcht' ich's wagen:
Im heißen Sommer des Jahres 1952 das Licht
der Welt im Ostblock erblickt, Kindergarten, Schule,
zum Studium in die große Stadt, Universitätskarriere
Mit 27 geheiratet, erste Wohnung
Familie gegründet, zwei Kinder in die Welt gesetzt
Die Wende mitgestaltet, zweite Wohnung
Neuanfang, steiler Aufstieg in der „neuen“ Welt
Verantwortung übernommen, Ruf in den Westen
Manches gut gemacht, manches misslungen
Dritte Wohnung - Familienhaus
Kinder groß geworden, Haare grau geworden
Am dritten Meilenstein angekommen:
Was bringt das letzte Drittel des Lebens?
Gang nach Mariazell: erste Antworten
auf dem Pilgerweg zur Heiligen Mutter Gottes:
Es leuchtet einem ein, der wahre Sinn des Lebens,
der reife Kern in der Schale, der Trunk der Weisheit
vielleicht zum letzten Male auf dem Weg nach Haus'
ins ewige Reich Gottes.

Nelu Bradean-Ebinger

Az élet két harmada

Zarándokúton Mariazell felé

„Az élet fele” – ahogy Hölderlin mondaná
„Háromszor egyharmad” – kockáztatnám meg én
1952 forró nyarán pillantottam meg
a Keleti Blokk világának fényét, óvoda, elemi,
továbbtanulás a nagyvárosban, egyetemi sikerek
27 évesen házason, első lakás
családalapítás, két gyereket nevelve
rendszerváltást megélve, második lakás
újrakezdés, meredek feltörekvés az „új” világban
felelősségvállalás, a Nyugat hívása
sikereket elérve és hibákat vétve
harmadik lakás – családiház
gyerekek felnőttek, immá megöszülve
A harmadik mérföldkőhöz elérve:
Mit hoz még az utolsó harmad?
Menet Mariazellbe: első válaszok
a zarándokúton Isten Szent Anyjához:
valakinek megvilágosodik az élet igazi értelme
az érett mag a héjban, a bölcsesség itala
talán utoljára hazafelé tartva
Isten örök birodalmába.

*Pilisvörösvár, I. hely
jelige: Gutes Getreide*

Nelu Bradean-Ebinger

Mérföldkövek

Zarándoklat Mariazell felé

Hölderlint idézve „Az életnek fele”
megkockáztatnám, háromszor harmada
'52 forró nyarán keletnémetként jöttem világra
óvoda, majd iskola, tanulmány a nagyvárosban,
egyetemen: karrier
27-tel házasodtam, első otthon,
kis család, két gyermeket vállaltam
a Váltással váltottam
új lakás, új kezdet, új lehetőség egy „új” világban
vállalva múltamat nyugatra mentem
volt, amit jól tettem, volt, amit nem
harmadik lett a családi ház
gyerekek mentek, hajam ősz lett
a harmadik mérföldkőhöz érkezve jogosan
kérdézem:
Az utolsó harmad mit jelent?
út Mariazellbe: az első válaszok
Isten Szent Anyjához zarándokolva:
mint megvilágosodás, az élet értelme,
érett mag a héjban, bölcsesség rejtelve.
Talán utoljára az úton hazafelé,
Isten örök országába.

*Lovassy Gimnázium, Veszprém, III. hely,
jelige: Schmetterlinge*

Nelu Bradean-Ebinger

Az élet alkonyán

A zarándokúton Mariazell felé

„Az élet fele” szokása Hölderlinnek mondani!
„Egyharmad háromszor” merném én mondani:
1952 forró nyarán napvilágot láttam
a keleti blokk sötét fogságában
majd jött óvoda és iskola
egyetemi tanévek, majd karrier egy nagyvárosban
27 évesen esküdtem, lett egy első lakás
két gyereknek adtam életet, családalapítás.
Részem volt a rendszerváltásban, jött a második lakás,
újrakezdés, szárnyaló karrier, az „új világ”-hatás.
Felelőiséget vállaltam, nyugaton megelőzött a hírnevem
Volt amit jól csináltam, és volt amit elvéttem.
Harmadik lakhelyem egy családiház
A gyerekek felnőttek, a hajam őszbe vegyült már
Megérkeztem életem harmadik mérföldkövéhez:
És hogy mit hozott életem harmadik része?
A mariazelei úton: megjelentek az első válaszok
a zarándokúton Szűz Máriához,
megvilágosult előttem az élet értelme
a burkolt értelem, a bölcsesség gyümölcse
talán utolsó utam hazafelé
Isten örök birodalma felé.

Budapesti Német Nemzetiségi Gimnázium, II. hely, jelige: Wollust